

Sygn. akt: II AKa 91/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Wiesław Kosowski (spr.)
Sędziowie	SA Karina Maksym SA Wojciech Kopczyński
Protokolant	Agnieszka Bargieł

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tychach Pawła Marcinkiewicza

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2021 r. sprawy

1. **J. J. (1)**, s. J. i D., ur. (...) w O.

oskarżonego o czyn z art. 291§1 kk w zw. z art. 294§1 kk

2. **J. J. (2)**, s. S. i M., ur. (...) w C.

oskarżonego o czyn z art. 291§1 kk w zw. z art. 294§1 kk

3. **K. D.**, s. K. i J., ur. (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 279§1 kk i inne

4. **R. D.**, s. K. i J., ur. (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 289§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 13§1 kk i inne

5. **M. K.**, s. J. i B., ur. (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 279§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i inne

6. **M. B.**, s. I. i J., ur. (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 279§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i inne

na skutek apelacji prokuratora względem oskarżonych J. J. (1), K. D., R. D., M. K. i M. B. oraz obrońców oskarżonych J. J. (2) J. J. (1), K. D., M. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 10 listopada 2020 roku, sygn. akt II K 216/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie V poprzez wskazanie, że informowanie kuratora

przez oskarżonego J. J. (1) o przebiegu okresu próby ma mieć miejsce w formie pisemnej raz na trzy miesiące;

2. uchyla zaskarżony wyrok w punktach:

- XVII co do uniewinnienia oskarżonego K. D. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199,

- XVIII co do uniewinnienia oskarżonego R. D. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 200, 201, 202, 203, 204, 205,

- XIX co do uniewinnienia oskarżonego M. K. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 206, 207, 208, 209,

- XX co do uniewinnienia oskarżonego M. B. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 212, 213, 214, 215, 216

i przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tychach

3. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

4. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Częstochowie) na rzecz adwokata M. W. – Kancelaria Adwokacka w C. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu K. D. w postępowaniu odwoławczym;

5. zwalnia oskarżonych J. J. (1) K. D., J. J. (2) i M. B. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami tego postępowania obciążając Skarb Państwa.

SSA Karina Maksym SSA Wiesław Kosowski SSA Wojciech Kopczyński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 91/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 10 listopada 2020r., sygn.. akt II K 216/17 odnośnie oskarżonych K. D., R. D., M. K. i M. B. w zakresie uniewinnienia ich od zarzutów z punktów 188-209 i 212-216 aktu oskarżenia.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	Uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut apelacji prokuratora obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut podniesiony w środku odwoławczym przez oskarżyciela publicznego, a to naruszenia art. 7 k.p.k., co miało wpływ na treść orzeczenia, w odniesieniu do oceny dowodów dotyczących zarzutów opisanych w punktach 188 – 199 odnośnie K. D., w punktach 200 – 205 odnośnie R. D., w punktach 206 - 209 odnośnie M. K. i w punktach odnośnie M. B. 212 – 216 jawi się, jako uzasadniony. Sąd I instancji dokonał oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób nazbyt pobieżny, a przede wszystkim wybiórczy. Rzeczywiście ocena poszczególnych dowodów w oderwaniu od siebie, jak też przede wszystkim w oderwaniu od materiałów niejawnych może wskazywać na niedostatki, które uniemożliwiają przypisanie winy oskarżonemu w zakresie czynów objętych apelacją. Zwrócenia uwagi wymagają jednak poszczególne kwestie. W pierwszej kolejności są to wyjaśnienia J. E.. Sąd I instancji nie uwzględnił ich w odniesieniu do depozycji świadka na temat udziału</p>		

K. D. w przestępstwie kradzieży z włamaniem samochodu V. (...) w dniu 22 sierpnia 2015r., jak też kradzieży z włamaniem do sklepu (...) w dniu 22 sierpnia 2015r. Zdaniem Sądu bowiem posiadane przez świadka informacje, pochodzą tylko z przekazu innych osób i brak jest możliwości ich weryfikacji, w szczególności w odniesieniu do kwestii, o którym z braci D. jest mowa. Sąd zwraca również uwagę na fakt, iż okoliczności tych nie potwierdzają uczestniczący w przestępstwach K. B. i R. T.. Jak jednak zostało to właściwie dostrzeżone, nawet w uzasadnieniu wyroku pierwszoinstancyjnego R. T. „nie umiał sobie przypomnieć żadnych okoliczności obciążających braci D., ani M. B., jak również J. J. (1) i J. J. (2)”. Zeznania K. B. i K. T. były natomiast jeszcze bardziej charakterystyczne. Mianowicie sprawcy ci, po dobrowolnym poddaniu się karze, obciążali tylko osoby, które jak oni karze się poddały, jednocześnie nie mówić nic o osobach, które ostatecznie nie przyznały się do stawianych im zarzutów. W tej sytuacji nie sposób tym zeznaniom przyznać walor wiarygodności. Nie wyklucza to rzecz jasna możliwości, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy świadkowie ci złożą zeznania również w zakresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej. Wówczas także będzie należało poddać ich wszystkie wypowiedzieć wszechstronnej ocenie ze wskazaniem, którym fragmentom sąd daje wiarę i dlaczego, a którym odmawia waloru wiarygodności. Wracając obecnie do kwestii związanej z oceną zeznań J. E. podnieść należy, iż zeznania te, w odniesieniu do udziału K. D. w przestępstwa zarzucanych

oskarżonemu w punktach 188 i 189 aktu oskarżenia, były konkretne, a przede wszystkim niezmiernie konsekwentne.

Ocena przez Sąd ponownie rozpoznający sprawę odnośnie poszczególnych czynów od popełnienia których, K. D., R. D., M. K. i M. B. zostali uniewinnieni, a w którym to zakresie wyrok uchylono celem ponownego rozpoznania, winna być dokonana przy uwzględnieniu materiałów niejawnych (o czym mowa w niejawnej części uzasadnienia), ale też wyników logowania telefonu w stacjach (...). Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę, jak się wydaje, nadmiernie zbagatelizował kwestię logowania się w stacjach (...) telefonów poszczególnych oskarżonych. Przyznaje on z jednej strony, że trudno uznać za zwykły zbieg okoliczności zalogowanie telefonu na obszarze, gdzie zaistniało przestępstwo. Z drugiej jednak strony uznaje, że łączenie z tym przestępstwem konkretnej osoby byłoby wnioskiem zbyt daleko idącym. Z takim stanowiskiem można by się zgodzić, gdyby w sprawie nie było żadnych innych dowodów (oprócz logowania telefonów poszczególnych oskarżonych w stacjach (...), w czasie i na obszarach, gdzie dokonano konkretnych przestępstw). W niniejszej sprawie mamy natomiast zarówno dowody w postaci oględzin miejsc zdarzeń, zeznań świadków, jak też dowody z części niejawnej. Istotą sprawy jest właśnie, w odniesieniu do poszczególnych czynów zarzucanych K. D. w pkt 188 – 199, R. D. w pkt 200 – 205, M. K. w pkt 206 – 209 odnośnie i M. B. w pkt 212 –

216 dokonanie całościowej oceny wszystkich dowodów. Rzeczywiście bowiem na chwilę obecną proces niniejszy w odniesieniu do części, w której sprawa zostaje uchylona do ponownego rozpoznania jest procesem poszlakowy. Brak bowiem dowodów bezpośrednich świadczących o popełnieniu przez:

- R. D., K. D., M. K., M. B. w nocy 19 stycznia 2016r. włamania do pomieszczeń biurowych firmy (...),

- R. D., K. D., M. K. 19 stycznia 2016r. włamania do sklepu (...),

- R. D., K. D., M. K. 18/19 stycznia 2016r. zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu V. (...), a następnie porzucenia go i spalania,

- R. D., K. D., M. B. 25/26 stycznia 2016r. zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu V. (...), a następnie porzucenia go i spalania,

- R. D., K. D., M. B. 28 stycznia 2016r. włamania do pomieszczenia kasowego na Stacji Paliw (...),

- R. D., M. B. 28 stycznia 2016r. włamania do sklepu (...),

- K. D., M. K., M. B. 13 stycznia 2016r. włamania do sklepu (...),

- K. D. wspólnie z innymi osobami 22 sierpnia 2015r. kradzieży z włamaniem V. (...) oraz w tym samym dniu kradzieży z włamaniem do sklepu (...),

- K. D. wspólnie z innymi osobami 20 stycznia 2016r. kradzieży z włamaniem do sklepu (...),

- K. D. wspólnie z innymi osobami 27/28 stycznia 2016r. kradzieży z włamaniem V. (...) oraz w tym

samym dniu kradzieży z włamaniem do Centrum Medycznego (...),

- K. D. wspólnie z innymi osobami 1/2 lutego 2016r. włamania i zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu V. (...),

- K. D. wspólnie z innymi osobami 3 lutego 2016r. rozboju na terenie hurtowni (...).

Sąd jednak winien wnikliwie ocenić wszystkie zgromadzone w sprawie dowody, w tym również w powiązaniu z przyznaniem się oskarżonych, na pewnym etapie postępowania przygotowawczego, do wyżej wskazanych, a zarzucanych im czynów. Oczywiście przyznanie się nie jest „królową dowodów” tym niemniej nie można tej okoliczności pomijać, dodatkowo w powiązaniu z materiałem dowodowym tak zgromadzonym w części jawnej, jak i nie jawnej. Warto przy tym również pamiętać, iż trudno mówić w tym przypadku o jakimkolwiek przyznaniu wymuszonym, jeżeli weźmie się pod uwagę, że w czasie przesłuchań braci D. byli obecni ich obrońcy.

Wniosek

O uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na trafność zarzutów, o czym była mowa

powyżej oraz w części niejawnej uzasadnienia.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.	<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku w punktach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - XVII co do uniewinnienia oskarżonego K. D. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, - XVIII co do uniewinnienia oskarżonego R. D. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 200, 201, 202, 203, 204, 205, - XIX co do uniewinnienia oskarżonego M. K. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 206, 207, 208, 209, - XX co do uniewinnienia oskarżonego M. B. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 212, 213, 214, 215, 216 <p>i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tychach.</p>	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		

W myśl art. 454 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został w pierwszej instancji uniewinniony. Gdy więc sąd w postępowaniu odwoławczym dojdzie do przekonania, że oskarżony, którego w pierwszej instancji uniewinniono, jest winny i powinien zostać skazany, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. powinien uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie w odniesieniu do uniewinnienia przez Sąd Okręgowy K. D. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, R. D. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 200, 201, 202, 203, 204, 205, M. K. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 206, 207, 208, 209 oraz M. B. od popełniania czynów opisanych w zarzutach aktu oskarżenia z pkt 212, 213, 214, 215, 216. Mając natomiast na względzie, iż uchylenie zaskarżonego wyroku nastąpiło w zakresie występków należących do właściwości rzeczowej Sądu Rejonowego, wskazany został jako sąd właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w Tychach. Na jego terenie rozpoczęto bowiem prowadzenie niniejszej sprawy.

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi na nowo postępowanie dowodowe w zakresie w jakim jest to niezbędne z uwagi na czyny, których popełnienie zarzuca

się oskarżonym. Następnie dokona oceny zgromadzonych dowodów tak z części jawnej, jak i niejawnej kierując się przy tym zasadami logiki i doświadczenia życiowego oraz mając na względzie uwagi poczynione powyżej w punkcie 3. Winien przy tym pamiętać, iż jak wskazywał do Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 października 2020r., sygn.. akt III KK 317/19 w przeciętnym procesie poszlaki wzmacniają (albo nie) przekonanie co do dowodów bezpośrednich. Czasem jednak, sąd w procesie dysponuje samymi poszlakami, mamy wówczas do czynienia z procesem poszlakowym. Przyjmuje się, że wtedy poszlaki muszą tworzyć logiczną całość, tylko zamknięty łańcuch poszlak pozwala na przyjęcie w sposób niewątpliwy faktu głównego. Sąd osiągnąć powinien stan przekonania równego pewności co do domniemanego przebiegu zdarzenia. Dowody pośrednie oceniane być powinny tak jak wszystkie inne dowody, a więc z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Zasada swobodnej oceny dowodów dotyczy przy tym każdego z dowodów pośrednich z osobna, jak i zespołu, kompletu ujawnionych poszlak łącznie.

Zarazem, podkreślić należy, że zalecenia sądu odwoławczego nie ograniczają zasady swobodnej oceny dowodów przez sąd I instancji, w szczególności nie zawierają wskazań co do oceny dowodów, gdyż byłoby to niedopuszczalne (postanowienie SN z 02.02.2009 r., II KK 224/08, Biul. PK 2009/3/46, LEX nr 492190; D. Świecki, Komentarz do art. 442 k.p.k., tezy 25-28 [w:] D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego.

Komentarz, tom II, wyd. II, WK 2015). Pamiętać trzeba, że udzielone przez sąd odwoławczy w trybie art. 442 § 3 k.p.k. zalecenia nie ukierunkowują wyniku rozstrzygnięcia sądu ponownie rozpoznającego sprawę, ale zawierają wskazówki o charakterze metodycznym i polecenia co do sposobu, w jaki należy przeprowadzić postępowanie, aby finalnym jego efektem był wyrok, będący rezultatem prawidłowego i wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy (postanowienie SN z 29.07.2016 r., V K.K. 2/16, OSNKW 2016/11/74, KZS 2016/11/35, Biul.SN 2016/11/18). Niezależnie od utrwalonego orzecznictwa, kwestię tę od dnia 5 października 2019 r. jednoznacznie reguluje art. 442 § 3 zd. 2 i 3 k.p.k.

Dlatego też, naprowadzone wyżej rozważania nie determinują kierunku przyszłego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, który rozpoznając sprawę, winien przeprowadzić samodzielną ocenę dowodów zgodnie z regułami określonymi w art. 7 k.p.k., a o ile napotkane wątpliwości będą nieusuwalne – również z wykorzystaniem art. 5 § 2 k.p.k. Zarówno na etapie procedowania, jak i wyrokowania, sąd ponownie rozpoznający sprawę będzie związany zaprezentowanymi wyżej poglądami prawnymi, co powinno ułatwić mu sprawne zgromadzenie i przeprowadzenie dowodów w toku przewodu sądowego.

5.4. *Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku*

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		
SSA Karina Maksym SSA Wiesław Kosowski SSA Wojciech Kopczyński		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 10 listopada 2020r., sygn.. akt II K 216/17 odnośnie oskarżonych K. D., R. D., M. K. i M. B. w zakresie uniewinnienia ich od zarzutów z punktów 188-209 i 212-216 aktu oskarżenia.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana